

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisni naj se pošljejo uredništvu lista. Nepravilna pisma se ne sprejema in rokopi si se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Tisk tiskarna „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57. Naročnina znaša: Za celo leto K 24.— Za pol leta 12.— za tri mesece 6.— za nedeljsko izdajo za celo leto 5.00 za pol leta 2.00

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vit. Osmrtnice, zahvale, postnice, oglasi donarilnih zavodov mm po 20 vit.

Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Maš oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšertni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno la npravi „Edinosti“ — Plača in tož se v Trstu.

Uprava in inšertni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštneprilnični račun št. 841.652.

EDINOST

Prehled najnovejših dogodkov.

Italijansko bojišče. — Proti severnemu delu Krasa laški topovski in minovski ogenj.

Ruska bojišča. — Ruski napadi v trodeželnem vogalu odbiti. Uspešni boji med predstražami južno Zborovega. Ruski napad severozapadno Lucka in ob Ščari brezuspešen.

Romunska bojišča. — Naši vzeli Vulkanški prelaz. Severno Kampolunga naši napredujejo. Ob vzhodni sedmograški meji se boji nadaljujejo. V Dobrudži zvezne čete vzele Črnovočo. Zasedovanje sovražnika se nadaljuje.

Albansko-macedonska bojišča. — Nič novega.

Zapadna bojišča. — Zaradi deževnega vremena boji ob Sommi uplahnili. Verdunom Francozi prodrli pod gorečo utrdbo Douaumont. Boj se nadaljuje.

Turška bojišča. — Nič posebnega. **Razno.** — Greyev govor.

Italijanska bojišča.

DUNAJ, 25. (Kor.) Uradno se razglša: 25. okt. 1916.

Italijansko bojišče. — Severni del kraške planote je sovražnik obstreljeval s topovi in mlnovkami. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

LAŠKI LETALSKI NAPAD NA ISTRSKO OBAL.

DUNAJ, 25. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: 23. t. m. popoldne so sovražna letala obmetavala z bombami vojaški brezpomembne obrežne kraje Novigrad, Umag in Savudrijo. V Novemgradu je bila ubita ena civilna oseba. Stvarne škode ni bilo nikjer. V Tržaškem zalivu so se vršili zračni boji. Eno naših povodnih letal (voditelj pomorski kadet Virami, opazovalec enoletni prostovoljec štabi strojnik Hoch) se ni vrnilo s poizvedovalnega poleta v lagunski okoliš.

Ruska bojišča.

DUNAJ, 25. (Kor.) Uradno se razglša: 25. okt. 1916.

Rusko bojišče. — Prestolonaslednikova fronta: V trodeželnem vogalu so naše čete v svojih novih postojankah odbile ruske napade. Krajevni sovražni vdor smo takoj obzupresčili. — Princa Leopolda Bav. fronta: Izvzetni uspešne predstražne boje južno Zborovega pri avstro-ogrskih četah nič pomembnega. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BEROLIN, 25. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 25. okt. 1916.

Vzhodno bojišče. — Princa Leopolda Bav. fronta: Ruski napad s plinom ob Ščari se je ponesrečil. Ravno tako je bil popolnoma brez uspeha napad ruskih bataljonov pri Kol. Ostrovem (severozapadno Lucka). — Fronta nadvojvode Karla: V južnem delu Karpatskega lesa so v bojih majhnega obsega ostale pridobljene gorske postojanke v naši posesti.

Prvi generalni kvartirnojster: pl. Ludendorff.

Romunska bojišča.

DUNAJ, 25. (Kor.) Uradno se razglša: 25. okt. 1916.

Romunsko bojišče. — Avstro-ogrške in nemške čete so iztrgale sovražniku Vulkanški prelaz. Severno Kampolunga se boreče zvezne čete so tudi pridobile tal. Na ogrsko romunski vzhodni meji se boji nadaljujejo. Sekeljski pešpik št. 82 je v Berečeskem pogorju po srditem boju moža proti možu osvojil močno utrjen mejni vrh. Posadka je bila deloma ujeta, deloma pobita, ušel ni nihče. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BEROLIN, 25. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 25. okt. 1916.

Sedmograško bojišče. — Na vzhodni sedmograški fronti se ob krajevnih bojih položaj ni izpremenil. Severno Kampolunga je naš napad napredoval. Vulkanški prelaz so z naskokom vzele nemške in avstro-ogrške čete.

Balkansko bojišče. — Mackensenova armadna skupina: Zasedovanje se nadaljuje po načrtu. Davi smo vzeli Črnovočo. Podrobnosti še niso znane. Tako je v Dobrudži operirajoči romunsko-ruski armadi odvzeta njena zadnja železniška zveza in dosežen zelo važen uspeh. Prvi generalni kvartirnojster: pl. Ludendorff.

SOFIJA, 25. (Kor.) Poročilo generalnega štaba:

24. oktobra. — Romunska fronta: V Dobrudži smo 23. t. m. energično nadaljevali zasedovanje v popolnem razpadu se umikajočega sovražnika. Sovražnika potiskajo čete desnega krila so dosegle črto Karamurat—Dokuzol. Naša konjica je pri Islam Tepe (kota 91) napadla romunsko brigado ter je pri Karamuratu razpršila ruski domobranski bataljon št. 275. Zajeli smo romunskega brigadnega povelj-

nika, poveljnika ruskega bataljona in 800 mož ter eno zastavo. Četrta pehotna divizija, preslavska, je po srditem boju zasedla mesto Medždije, kjer smo zajeli veliko množico železniškega materiala. Čete levega krila so dosegle črto Medždije—grič Hosujuk (kota 127) — Rašova. Sovražnik je imel velike krvave izgube. 23. oktobra je bilo zajetih 51 častnikov, nad 3200 mož, štirje topovi, tri mlnovke, pet lokomotiv, 200 vagonov. Ob Donavi mestoma artiljerijski in pehotni ogenj.

SOFIJA, 25. (Kor.) Poročilo generalnega štaba.

25. oktobra. — Romunska fronta: V Dobrudži zasedujejo zvezne čete sovražnika. Zvečer 24. oktobra so dosegle črto Tašavlško jezero — kota 177 — zapadno vasi Estera—Dorabantu—Toktomak—kota 126 pri Teicej — kota 114 — kota 107. Movila — Massu — Oprea — Kokurteni. Davi je prva pehotna divizija (sofijska) zavzela Črnovočo. Zasedovanje se nadaljuje. V Konstanci zaseženi plen je znaten. Znaša 500 vagonov in več lokomotiv (železniška postaja je ostala nepoškodovana), množične petrolejske šrambe (skoraj vse polne), hangarje in skladišča (tudi polne blaga) in v pristanišču samem brodovje 70 turških ladij, ki so jih zadržali Romuni. Ob Donavi mir.

Albansko-macedonsko bojišče.

DUNAJ, 25. (Kor.) Uradno se razglša: 25. okt. 1916.

Jugovzhodno bojišče. — V Albaniji nič novega. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

SOFIJA, 24. (Kor.) Poročilo generalnega štaba.

24. oktobra. — Macedonska fronta: Položaj je neizpremenjen. Med Prespskim jezerom in Strumo slobotno artiljerijsko delovanje. Prodiranje sovražnika proti vasi Tarnovi smo zaustavili takoj v začetku. Na strumski fronti živahno delovanje poizvedovalnih oddelkov, mestoma topovski ogenj. Ob egejski obali je sovražna križarka obstreljevala brez uspeha dve uri Keremlijski zaliv zapadno izliva Mešte.

SOFIJA, 25. (Kor.) Poročilo generalnega štaba.

25. oktobra. — Macedonska fronta: Položaj se ni izpremenil. Južno Prespskega jezera na poti med vasema Zvezdo in Blikisto so se spopadli naša konjica in sovražni poizvedovalni oddelki. Na vsej fronti od Prespskega jezera do Egejskega morja slaboten artiljerijski boj in spopadi med poizvedovalnimi oddelki. Ob obali Egejskega morja je sovražna torpedovka brez uspeha obstreljevala obal garnizijo Maronije.

Zapadna bojišča.

BEROLIN, 25. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 25. okt. 1916.

Zapadno bojišče. — Fronta bav. prestolonaslednika: Zaradi deževnega vremena je bojno delovanje v sommskem okolišu popustilo. Artiljerijski ogenj je poraščal le od časa do časa. V večernih urah so francoski delni napadi iz črte Lesboufs—Rancourt izgubno in brez uspeha razpadli pred našimi ovirami. — Prestolonaslednikova fronta: Severozapadno Verduna je francoski napad pridobil tal do goreče utrdbe Douaumont. Boj se nadaljuje.

Prvi generalni kvartirnojster: pl. Ludendorff.

Letalski napad na Angleško.

LONDON, 24. (Uradno.) — Kor.) Sovražno letalo je 23. oktobra popoldne napadlo Margate in vrlo tri bombe. Poškodovan je bil lahko neki hotel, neki mož in neka žena pa sta bila lahno ranjena. Angleška letala so zasedovala sovražnika v jugovzhodni smeri.

Turška bojišča.

CARIGRAD, 24. (Agence Tel. Mill.) Glavni stan javlja:

Tigriška fronta. — Nič pomembnih dogodkov. Samo običajni obojepranski ogenj in za nas ugodno potekajoče praske. — Kavkaška fronta. — Na desnem krilu smo odbili napad več sovražnih stotnjš s sovražnimi izgubami. Na levem krilu uspešno potekajoče praske, tekoni katerih smo zajeli nekaj sovražnikov. — Na ostalih frontah nič pomembnih dogodkov. — V Dobrudži nadaljujejo naše in naših zaveznikov čete zasedovanje poraženega sovražnika.

Sovražna uradna poročila.

DUNAJ, 25. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča:

Rusko uradno poročilo.

23. oktobra. — Zapadna fronta: Severno trga Vidzor, južno Drisvjatskega jezera je pristalo sovražno letalo v našem taboru. Sovražnik je poizkušal nastopiti Boldurko, pritok Stira, severno Brodov, a smo ga odbili z ognjem. Ob Narajovski v

okolišu Sviselnikov—Skomorohov je bil uplahnil. Z ostale fronte se ne da poročati nič važnega. — Romunska fronta: Severovzhodna fronta: V troluzijski in slaniški dolini je bil po Romunih napadeni sovražnik prisiljen, da se je nekoliko umeknil. Ob meji zapadno Moldave se nadaljujejo srditi, za Romune srečni boji. — Dobruška fronta: Pred neprestanim sovražnim pritiskom se umikajo rusko-romunske čete, pri čemer se srdito upirajo.

Angleško uradno poročilo.

23. oktobra. — Danes ponoči smo pri neki operaciji na desnem krilu našo fronto južno Ancre porinili preko črte vzhodno Quendecourta in Lesboeufa ter osvojili nad 1000 vatov sovražnih strelskih jarkov. Javija se preko večerj javljenega skupnega števila zajete nadaljnih 66 mož iz-bojev v švabskem okopu — in pri Le Sarsu. Nemci so prošlo noč dvakrat poizkusili nenadoma napasti naše strelske jarke v sosedstvu Gommecourta. Napad smo s težkimi sovražnimi izgubami zaustavili s svojim ognjem. Pri drugem napadu je sovražnik vdrl v postojanke naših prednjih straž, a smo ga takoj pregnali s protinapadom. Včeraj so naša letala obmetala dve železniški postaji za sovražno fronto. Zadelo so vozeč vlak in napravila veliko škodo na poslopljih. Sedem sovražnih letal smo sestrelili, veliko pa poškodovanih prisilili, da so se spustila na tla. Osem naših letal se ni vrnilo.

Vesti iz Grške.

Položaj v Atenah. — Provizorična vlada proti Zldom.

BERN, 24. (Kor.) »Temps« javlja iz Aten: Zdi se, da se potrjuje vest, da je vlada javno varnostno službo poverila vojnemu in mornariškemu ministrstvu. Grške mornariške patrulje krožijo po ulicah. — S kraljevim odlokom se je odgodel poklic letnika 1916. — Iz Soluna se javlja, da je provizorična vlada pozvala žide letnikov 1913 do 1915, zagrozivši jim aretacijo, da naj se prijavijo najdalje do srede.

Demobilizacija armade.

LONDON, 24. (Kor.) »Times« javlja iz Aten: Demobilizacija letnikov 1913 in 1914 se mora še urediti, ravno tako tudi vrtnitev čet iz Tesalije. Zavezniki se strinjajo z mnenjem grške vlade, da zadoštuje, da se armada skreč na mirovno stanje in da je nepotrebno, da se čete odstranijo iz Tesalije. Zavezniki zgrade hidrografske postaje za obrežno obrambo proti morebitnim sovražnim podvodniškim napadom.

Zopet vojviti govor lorda Greya.

LONDON, 23. (Kor.) Državni tajnik za vnanjstvari, lord Edvard Grey, je imel na banketu združenja tujezemskega časopisja govor, v katerem je rekel:

Od začetka jeseni smo čuli dva ali tri omembe vredne govore. Prvi je bil oni francoskega ministrskega predsednika Brianda in zbornici, naslednji je bil razgovor z Lloyd Georgeom, in potem govor ministrskega predsednika Asquitha v spodnji (angleški) zbornici. Nedavno smo čuli iz Petrograda neko istotako krepko izdano uradno objavo, izdano pač pod avspicijami ministra za vnanje stvari. Te izjave so sporočile svetu ton in razpoloženje zaveznikov. V tem trenutku potrjam vse, kar je bilo tam rečeno.

Toda, jaz ne bi hotel govoriti sedaj o sedanjih mirovnihih pogojih, ki jih morejo le vsi zavezniki istočasno sporočiti in določiti, ne pa en sam med njimi; marveč hočem govoriti o glavni stvari, ki jo morajo zavezniki zagotoviti v tej vojni.

Prosil bi vas, da se spomnite, da ne smemo nikdar pozabiti, kako je prišlo do vojne. Če se hočemo približati miru v pravem duševnem stanju, se more zgoditi le tako, da imamo v zavesti resnični vzrok vojne in da ga ne pozabljamo niti za trenutek. Nekateri ljudje pravijo: »Ah, ne treba, da se vračamo k tem stariim stvarim, ki jih sedaj vsakdo pozna.« Ne morete se pa nikdar dovolj vračati k temu — dotika se mirovnihi pogovje. Nemčija govori o miru in nje državniki govore danes o miru. Kake vrste je tisti mir, o katerem govore? Pravijo, da bi Nemčija morala dobiti jamstvo, da ne bo zopet napadena. To bi bila logična izjava, da je bila vojna nakopana Nemčiji. Ali, ravno zato, ker ni bila nakopana Nemčiji, marveč jo je ta nakopala Evropi, so zavezniki tisti, ki morajo dobiti jamstva za bodoči mir. (Pohvala.)

V juliju 1914 ni noben človek mislil na to, da bi napadel Nemčijo. Govori se, da je Rusija prva mobilizirala. To je tisto, kar se navaja v Nemčiji v opravičenje nazora, da Nemčija ne vodi te vojne kot napadalno vojno, marveč da je bila vsiljena. Rusija je odredila mobilizacijo — na čemer se v Nemčiji pritožujejo — šele tedaj, ko je Nemčija odklonila konferenco, in tudi to šele potem, ko je bila v Nemčiji objavljena vest, da je v Nemčiji odredena mobilizacija in ko je bila ta vest brzojavno sporočena v Petrograd. (Pohvala.)

Bila je to zgodovina iz leta 1870 v novi izdaji. Priprave — ne le priprave materijalnega, marveč pripravljajoče odredbe so v Berlinu dalje napredovale, nego v kateri drugi deželi. Potem, ko je nastopil izbrani trenotek, se je uprizoril manever, da bi se katera drugih dežel dovedla do tega, da ukrene korake v svojo obrambo. In ko so se potem te obrambne odredbe ukrenile, se je bil odgovorilo s ultimatom. To je tisto, kar je napravilo vojno neizogibno.

Nobena stvar bi mi ne bila ljušba, nego ta, da bi kako neodvisno in nepristransko sodišče ugotovilo, da je bila ruska mobilizacija določena za napad in ne za obrambo, da so druge vlasti, ali da je kako druga vlast, ne pa Nemčija, trgovala z nevarnostjo Belgije, ali da se je odločila za načrt, da bi napadla preko Belgije. (Pohvala.) Če štiri vlasti ponujajo konferenco in jo ena odklanja, so-li potem vlasti, ki so ponudile konferenco, ali pa je ona vlast, ki jo je odklonila, tista, ki je izsilila vojno? Car ruski je predložil haaško mirovno razsodišče. Če kak vladar predlaga haaško razsodišče, a se drugi ne meni za to, je-li potem vladar, ki je nasvetoval napotitev v Haag, tisti, ki izsiljuje vojno?

Neposredno na predvečer vojne je dala Francija obljubo, da bo spoštovala belgijsko nevarnost, če je Nemčija ne bo kršila. Mi smo zahtevali istotako obljubo. Mari je bila potem vlast, ki je zahtevala tako obljubo in vlast, ki jo je dala, tista, Belgije, ali ne marveč vlast, ki se je branila dati tako jamstvo?

Se nedavno je dal nemški prestolonaslednik napraviti nekemu amerikanskemu korespondentu izraza svojemu obžalovanju na izgubi človeških življenj, ki jo je povzročila vojna. Da, ravno zato, ker smo vedeli, koliko gorja je morala donesti vojna in kako strašna bi bila vojna v Evropi, smo v letu 1914. poizkušali, da bi se je izognili, in ker smo imeli grozno izkustvo, kaj da pomenja vojna, smo sklenili, da naj ne konča, dokler ne bomo mogli imeti gotovosti, da narodi in ljudstva bodočnosti ne bodo več izloženi tako strašni izkušnji. Načrt Nemčije je bil, da porazi Francijo in Rusijo in Anglijo, izolira in jo palne v nesrečo. Ne smemo pozabljati nikdar, da se nam je ponudilo, naj se ne udeležimo vojne. Po nemškem poslaniku se nam je stavila ponudba, naj pod gotovimi pogoji ostanemo nevtralni. Zahtevalo se je, naj se ne menimo za nevtralnost Belgije in naj Nemčiji prepusimo svobodno roko, da vzame od francoskih kolonij, kar hoče. Načrt je šel za tem, da nas ne izolira le, ampak nas spravi tudi na slab glas. — Vprašam katerega-koli nevtralca, kaka bi bila bodočnost naše dežele, če bi bila angleška vlada sprejela tako ponudbo? Nakopal bi si bili zaničevanje vsega sveta. Na srečo ta neokretna taktika ni bila uspešna.

Kar se tiče politike, ki je treba slediti, je neki nemški profesor Ortler, ki se sam imenuje pacifista, napram nekemu amerikancu v letu 1914. označil nemške cilje tako, da mora Nemčija ostati Evropi diktirani mir in da je odpraviti princip absolutne samostojnosti posameznih narodov. To je bil tisti duh, v katerem se je začela vojna. Kak duh je torej, v katerem se vojna danes nadaljuje? Ponavljam besedo ministrskega predsednika, da se borimo, dokler ne dosežemo nadvladanja in pravice do svobodnega razvoja ob enakih pogojih, pri čemur bi se vse države, tako velike, kakor male, v soglasju z njih nadarjenostjo mogle zgraditi kot ena družina civilizirane človeštva.

V tem boju zastavljamo vsa naša pomozna sredstva bogatstva in materialja kakor tudi vse naše delo. Imeli smo sedaj časa, da smo oborožili veliko vojsko in jo izvežbali. Zastavljamo najboljšo življenjsko kri naroda in prelivamo na strani svojih zaveznikov — vzpodbujani po krepkovoljnosti, ki jo kažejo na obrambi svoje dežele. Prelivamo jo, ker vemo, da je naša stvar njihova, in v bodoče stojimo in pademo skupno, ne da bi se ločili drug od drugega, v zavesti, da je složnost bistvena ne le za zmago, marveč tudi za našo bodočnost, naše življenje in naš uspeh. Nemčija poizkuša, da bi ločila enega od drugega, da bi dosegla svoj cilj. Ne mine tedaj, ki ne bi podkrepil našega sklepa, da gremo z zavezniki do kraja, in jaz gojim trdno zaupanje, da bo vojni spomin na skupni pogum, ki nas drži, da vztrajamo, trajna vez simpatije med našimi vladami in našimi narodi.

Pri tem bi izpregovoril besedo še o nekem drugem predmetu. Če obračam pogled na čas po vojni, mi prilaha misel: kaj morejo storiti nevtralci? Pisal sem nekemu korespondentu, ki me je vprašal o tem predmetu: »Mislim, da najbolje, kar morejo storiti nevtralci v tem trenutku, je, da po možnosti zabranijo, da se taka vojna, kakor je sedanja, ne ponovi več. Da so bili narodi združeni v takim dogovoru in da so bili v letu 1914. pripravljani s sklepom, da se spor predloži kakim konferenci ali haaškemu razsodišču, ter da se belgijska pogodba mora spoštovati, ne bi imeli sedaj vojne.

Od vojskovočih se ne more pričakovati, da bi porabili mnogo časa za razmišljanje, kaj bi se moglo zgoditi po vojni. Nevtralci pa morejo to. Pravim, da ne le Wilson,

ampak tudi Hughes, ki se potezata za predsedstvo v Zjedinenih državah, podpirata zvezo, ki se je ustanovila, ne v namen, da zaustavi roko udeležencem na tej vojni, marveč v namen, da se za čas po vojni ustvari mednarodno združenje. Tisti, ki delajo za to, naj zagotovijo mir v bodočnosti. To je delo nevtralnih dežel, na katero hočemo gledati vsi z dobrohotnostjo in nado. Samo moramo imeti pred očmi, da morajo narodi — če hočejo biti po vojni v stam storihi kaj izdatnega s tem, da se sami zvežejo v skupni namen, da se ohrani mir — biti pripravljani v to, da ne poskušajo ničesar več, nego so sami v stanju vzdržati s silo, in skrbeti za to, da se, če pride kaka kriza, nastopi proti njej s silo. Vprašati jih moramo, ko pride čas za to: »Ali hočete vzeti to vlogo na-se?« Naloga take zveze je, da gleda na to, da se bodo pogodbe izpolnjevale, in da porabi vsako drugo sredstvo rešitve, predno izbruhne vojna. V letu 1914. ni obstajala taka zveza. Če si predočimo, da se razmere, kakršne so bile leta 1914., zopet povrnejo in da bo tedaj obstajala taka zveza, bo vse odvisno od tega, ali bo narodno čutstvo, ki bo stalo za njo, tako prežeto od poukov te vojne, da bo vsak narod po sili smatral kot svoj življenjski interes, da se mir ohrani na drug način, nego s silo. Ali imeti bomo morali še več nego to, imeti bomo morali dogovor o metodah, po katerih naj se vodi vojna.

V svojih nadaljnjih izjavljanjih je državni tajnik lord Grey obsojal nemški način vojevanja in je priten opozarjal na neizbitno raztrošanje min, na porabo plinov, na potapljanje trgovskih ladij z moštvo in potniki, na krutosti v zasednih ozemljih. Nevtralci da imajo interes na tem, gledati na to, da se kaj stori, kar jih zavaruje za bodočnost. Ugotoviti in podkrepiti bi se morale določbe, po katerih bo jasno, da se bo vsak narod, ki jih ne bo izvajal, smatral kot skupen sovražnik človeškega rodu.

Grey je zaključil: Leta in leta pred vojno smo živeli v najtemnejši senci pruskega militarizma. Ne sme biti miru, razun takega, ki bo smeril za tem, da se zagotovi, da bodo narodi Evrope živeli v bodočnosti oproščeni te sence. Naj žive v svobodnem zraku, na luči in v svobodi! Za to se borimo mi.

NORVEŠKO-NEMŠKI SPOR.

KRISTIJANIJA, 23. (Kor.) Današnji večerni listi objavljajo na prvem mestu z velikimi naslovi danes došle brzojavke o ponovni istočasni potopitvi sedmih norveških ladij, in sicer petih parnikov in dveh jadrnic, ter zaplemi dveh nadaljnih ladij po nemških podvodnikih, vsled česar je norveško vojno zavarovalnico zadelo skupna izguba 3,755.000 kron. Ta dogodek more ravno v sedanjem položaju ne samo v najbližje prizadetih ladjelastniških krogih, temveč v vseh slojih prebivalstva pobuditi posebno pozornost.

Bolgarski pozdrav naši armadi.

DUNAJ, 25. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Povodom obletnice vstopa Bolgarske v vojno je vrhovni poveljnik bolgarske armade, generalni poročnik Žekov, poslal našemu vrhovnemu poveljniku nadvojvodi Frideriku brzojavko, v kateri njemu ter častnikom in moštvo zvezne hrabre, nepremagljive c. in kr. armade izreka svojo in bolgarske armade najtoplejšo zahvalo za neomajno zaupanje in neprestano uslužnost ter sporoča svoj bratski srčni pozdrav in najtopleje čestitke k današnjim odličnim zmagam. — Vojni maršal nadvojvoda Friderik se je zahvalil brzojavno, pošiljajoč pozdrave c. in kr. armade hrabri bolgarski armadi. Nas vseh pogled, pravi na koncu, je usmerjen na en skupni in neomajni cilj. Bog daj srečo in naprej do zmagovitega konca!

Meseca septembra potopljene sovražne in nevtralne ladje

DUNAJ, 25. (Kor.) Meseca septembra so podvodniki osrednjih držav potopili ali zasegeli 141 sovražnih trgovskih ladij s skupno 182.000 tonami. Ujetih je bilo 13 kapitanov sovražnih ladij in zajeti so bili trije topovi oroženih parnikov. Nadalje je bilo potopljenih 39 nevtralnih trgovskih ladij s skupno 72.600 tonami, ker so vozile kontraband sovražniku.

Nadvojvoda Franc Salvator častni doktor dunajske medicinske fakultete.

DUNAJ, 25. (Kor.) Včeraj so na tukajšnjem vseučilišču slovesno izročili častno diplomu za častnega doktorja medicinske fakultete imenovanemu generalnemu nadzorniku prostovoljnega zdravstva nadvojvodi Francu Salvatorju.

Pogreb grofa Stürgkha.

OBRAJNA, 25. (Kor.) Ob zelo veliki udeležbi pogrebcev se je vršil danes v Obrajni pogreb pokojnega ministrskega predsednika grofa Stürgkha. Krsta je prispela v spremstvu brata pokojnega ministrskega predsednika z rednim vlakom ob 1/9 dopoldne na obrajnsko postajo, kjer se je zbralo prebivalstvo iz vsega okoliša, požarna bramba in veteranska družina v

velikemu številu, da izkažejo zadnjo čast spoštljivo spominu obrabljene graščake. Krsto so deli na šesterovprežni mrtvaški voz, pred katerim so vozili vozovi z vencji, ki so prišli z Dunaja. Za krsto so stopali pokojnikovi bratje, veteranska in gasilska društva ter prebivalstvo. Izpred se je pomikal v pet minut oddaljeno, jasno razsvetljeno, črno drapirano župno cerkev, kjer je sprejel mrliča knezoškoj dr. Leopold Schuster z veliko asistenco obrabne in okoliške duhovščine in nato obavil »requiem« z »libero«. Ob 11 je dospel iz Gradca posebni vlak z neavardno velikim številom pogrebcev. Med njimi so bili minister notranjih stvari, princ Hohenlohe-Schillingfürst, domobranski minister generalni polkovnik baron Georgi v spremstvu ministrstvenega podtajnika barona Unterrichterja, justični minister dr. vit. Hochenburger, železniški minister dr. bar. Forster v spremstvu ministrstvenega podtajnika dr. pl. Steyerrja, naučni minister dr. bar. Husarek pl. Heinlein in spremstvu ministrstvenega svetnika dr. bar. Loebensteina, štajerski namestnik grof Clary-Aldringen in spremstvu namestniškega svetnika pl. Cossta-Rosettija, deželni glavar grof Attems, predsednik viš. dež. sodišča, dr. vit. Pitreich, predsednik tržaškega viš. dež. sodišča, Jacopig, bivši minister grof Wickenburg, kot zastopnika ministrskega predsedništva ministrstveni svetnik Wilckens in ministrstveni podtajnik grof Kuenburg, član gosposke zbornice, dvorni svetnik pl. Luschin, ostali predstavitelji graških oblasti, več državnih in deželnih poslancev in več članov plemstva. Sprejeli so jih pokojnikovi bratje, katerim so izrekli iskreno sožalje na bridki izgubi. Oddli so nato v župno cerkev. Ko so se porazmestili v pripravljene, črno prevlečene klopih, je knezoškoj dr. Schuster blagoslovil mrliča ob veliki duhovniški asistenci. Po blagoslovlitvi so vzdignili veterani krsto, ki je bila pokrita z vencji Njunih Veličanstev, cesarja Franca Jožefa in cesarja Viljema ter pokojnikove rodline, ter so jo ponesli v nagrobno kapelo, ki je prizidana cerkvi. Tu je knezoškoj blagoslovil ponovno pokojnika, nakar so ga položili k večnemu počitku. Cerkevni zbor je pel v tem »miserere«.

Venci na krsti grofa Stürgkha.

DUNAJ, 25. (Kor.) Ob mrtvaškem odru ministrskega predsednika grofa Stürgkha je bilo položenih nad 100 vencev, med njimi venci diplomatskih zastopnikov v imenu nemškega cesarja, bavarskega in saksonskega kralja, ogrske vlade, ministrskega sveta, skupnega finančnega ministrstva. Nadalje so položili vence ministri baron Burian, pl. Körber, princ Hohenlohe, pl. Zenker, vit. Leth, bar. Forster, vit. Morawski, pl. Spitzmüller, vit. Hochenburger, baron Georgi, bivši minister pl. Schuster, ogrski ministrski predsednik grof Tisza, ogrski minister bar. Roszner, švicarski zvezni svet, veleposlanik pl. Tschirschky, argentinsko poslanstvo, poslanik Weede, državno glavno in prestolno mesto Dunaj, namestniki baron Bleyleben, bar. Heindorf, bar. Fries-Skene, bar. Handel, grof Coudenhove, nemškodružna zveza, češki državnozborni klub, ustavna stranka gosposke zbornice, predsedništvo gosposke zbornice in poslanske zbornice, grof Attems v imenu tržaške pomorske oblasti, dalmatinski deželni odbor, bosensko-hercegovaška deželna vlada in društvo nemških Stajercev na Dunaju.

Sožalje nadvojvode Franca Salvatorja.

DUNAJ, 25. (Kor.) General konjice nadvojvoda Franca Salvatorja je poslal ministrskemu predsedništvu brzojavko, s katero mu povodom smrti ministrskega predsednika Stürgkha izraža svoje najgloblje sožalje.

Atentator še ni izročen sodišču.

DUNAJ, 24. (Kor.) Morilca ministrskega predsednika grofa Stürgkha danes še niso izročili deželnemu sodišču. Izročje ga najbrž jutri. Zasiščavanje se je nadaljevalo tekoma današnjega dne.

V hotelu »Meissl & Schadn«.

Poročevalec »Berliner Tageblatt«, dr. Leon Lederer, je poslal svojemu listu z Dunaja naslednje zanimivo poročilo o žalostnem dogodku, ki je pretresel vso našo monarhijo, umoru ministrskega predsednika grofa Stürgkha:

— Zal njegova ekscelencija gospod ministrski predsednik ni prisoten. Bo tudi zelo težko, da bi ga videl še danes — posvetovanja, konference — toda saj morda ostanete nekaj dni tu? — Z ljubeznivim obžalovalnim smehljajem je ministerjalni tajnik sklenil roke.

— To že. Toda prišel sem danes nalašč zato na Dunaj, da bi, če le mogoče, govoril z ekscelenco še pred začetkom konference strank o sklicanju delegacij in se informiral o nazorih ekscelence v tem vprašanju.

— Potem je pa najbolje, če se potrudite pozneje v prezidijalni urad njegove ekscelence. Morda se vam ponudi prilika, da poveste ekscelenci svojo prošnjo.

Pred staro, birokratski tiho palačo ministrskega predsedništva hite ljudje čemerno, s prihvinitimi ovrtniki, po mokrem asfaltnem pločniku Gosposke ulice. Neobčutljivo za vse udarce z bičem in izpodbujajoče deskanje cepeta mršavo izvoščkovo kljuse po ledeno mrzlem dežju. Morda najdem sedaj generala X., mimu katerega sem se vozil danes, v hotelu Meissl & Schadn, kamor običajno zahaja k obedu. Sicer je pa res nekoliko komično to ime — »Meissl & Schadn«.

Pred hotelom stoje stražniki, okoli njih se pa gnete deset, dvajset radovednežev. — Prosim, vstop ni dovoljen; ali pa morda stanujete v hotelu?

— Seveda, — sem dejal in šel, kakor je bilo treba samoposmi umevno, med stražniki v vežo. V ozki veži so stali vratar, nekaj natakarc z velikimi radovednimi očmi in nekaj gospodov s smrtonosnimi obrazi.

— Kaj se je pa zgodilo? — sem vprašal moža z zlatoobrobjeno čepico.

— Grofa Stürgkha so ustrelili, zgoraj v obednici, pred četrto ure.

— Kdo pa vendar? — sem vprašal.

Baje mladi Adler, socialista, sin Viktorja Adlerja.

Dva dni pred posvetovanjem voditeljev strank o zopetni vzbuditvi avstrijskega parlamentarizma, štirinajset ur po prepovedi velikega zborovanja za to akcijo. Torej umor političnega fanatika. Potem pa sem se z nekim posebnim obžalovanjem domislil, da sem vendar prišel na Dunaj, da bi govoril z ravnokar ustreljenim možem.

Iz obednice, kjer leži umorjenčevo truplo, prihaja sodna komisija. Policijski predsednik, baron Gorup in predsednik višjega deželnega sodišča, baron Vittorelli, sta tu, voditelj ministrstva notranjih stvari, baron Handel, in dunajski župan dr. Weiskirchner, prihajata. Kmalu se je doznalo, da se je pred ministrsko predsedništvo pripeljal tudi cesarjev kabinetni ravnatelj, Schiessl. Torej ve stvar tudi že stari cesar tam zunaj v Schönbrunn. Gospod s srebrnobelimi, brezhibno razčesanimi lasmi srebrnobelimi, kratko pristriženimi brki in še mladostnem, živahnem in razumnem licu, je dvorni svetnik Stueckart, bivši načelnik kriminalne policije. Vse politične procese in vse skandalne afeze, vse umore in vsa senzacionalna preštevta zadnjih dvajset let je preiskoval on, ostroumno in delikatno. Tisočere skrivnosti tiče za njegovimi ustnicami, vedno je bil tako elegantno, mirno, bliskovito odločljivo hladnokrvno.

Zgoraj v obednici je precej zmešnjave. Mize so razrinjene, beli prtovi potegnjeni z njih, prevrnjene solnice leže med drobitinami in rabljenim jedilnim orodjem. Vidi se, da so gostje zelo razburjeno skočili prokoncu, ko so počili strelji, in hiteli proti vratom. Ravno nasproti vstopnih vrat, s hrbotom proti steni, je sedel dr. Adler, sün, ob majhni štirivoglati mizici. Mogel je videti naravnost v oči ministrskemu predsedniku, ki je s tirolskim namestnikom, grofom Toggenburgom, in bratom pokojnega ministra, baronom Aerenthalom, obedoval pri vogelni mizi. Plačilni natakarc Fruhmann in neki podnatakarc sta stregla storilca.

Jedel je popolnoma mirno, brez vsakega razburjenja, — je dejal plačilni natakarc Fruhmann, — julio z nastrgano kašo, govedino z ohrovotom, dešpjev kolač, potem črno kavo, osem kron in dva vinarja je plačal. Ko je poobedoval, je vstal, šel tja k mizi ministrskega predsednika in je grofu Stürgkha na pol metra ustrelil tri kroglice v glavo.

Vse tri kroglice so zadele ministrskega predsednika v glavo, ena v čelo, ena v sence, tretjega strela pa brez sonde niso mogli takoj najti v obrazu, ki je bil ves oblit s krvjo.

Ministrski predsednik je bil na mestu mrtve. Sede, s skrčenimi nogami, se je zgrudil s stola. Pod glavo so mu položili blazino, toda ni se dalo storiti nič. Nekaj nemški general, plačilni natakarc in nekateri avstro-ogrski častniki so skočili za storilcem, ki je hotel oditi iz dvorane. Tedaj je počil še en strel. Ranil je težko barona Aerenthala na nogi. Rimstojer Führer je storilca ustavljal zunaj na hodniku.

— Prosim, gospodje, — je dejal morilec, — vem, kaj sem storil, dam se mirno aretirati. Sem pisatelj dr. Friderik Adler, Sonnenhofska ulica 5.

V pisarni hotelskega ravnateljstva so na kratko zaslislali storilca. Dr. Friderika Adlerja poznajo zelo dobro na Dunaju. Tudi v Berlinu je bil že večkrat. V svojem časopisu »Der Kampf« se je priznal k najstrožjemu radikalstvu in socialni demokraciji, s svojim očetom, voditeljem avstrijske socialne demokracije, dr. Viktorjem Adlerjem, sta bila v največjem političnem boju. Šele pred kratkim je Friderik Austerlitz v »Arbeiterzeitung« zelo žestoko zavrnil zelo bridko kritiko dr. Friderika Adlerja o politiki socialne demokracije v tej vojni. Malenkostno upanje za trajno delovanje avstrijskega parlamenta, prepoved zborovanja v dvorani koncertne hiše sta baje zelo razburila nekoliko pretiranega dr. Adlerja.

To in še marsikaj drugega so mi pripovedovali v veži hotela, v katerem se je počasi ohlajalo truplo ministrskega predsednika. V tem je bilo zaslislavanje končano. Pred vrata je zavozil avtomobil. Nastalo je vrvenje. Obkoljenega po več detektivih, toda zvezanih rok, so odvedli morilca grofa Stürgkha v voz.

Vitka, ozkoprсна, nekoliko naprej nagnjega postava dvaintridesetletnega človeka tiči v opifljenem zelenem površniku. Izpod širokokrajnega črnega klobuka je molel na blede čelo šop plavih las. Morda so bili le navzdol moleči brki v tem bledem, mršavem obrazu, ki so me spominjali glave Friderika Nietzscheja.

Za trenutek se je iz dalje pogled odhajajočega uprl vame. Gledal sem v dvoje modrih, razglobljenih očes fanatika kot v široko, široko jezero. Utrujenost in globok, tožen mir leži na sedaj pomirjenih valovih.

— Odprite vrata, prihajajo po mrliča, — je dejal policijski častnik, in že je privozil voz rešine družbe. Zdravniki in dva sivooblečena vojaka s trakom Rdečega križa, noseča z usnjatimi blazinami obloženo nosilnico, so hiteli v obednico. S par hitrimi skoki so bili gori, a takoj nato jih je bilo zopet videti na temnih stopnjicah. Sedaj sta vojaka hodila počasi in previdno. Na nosilnici je nekaj temnega, ni-

čemu podobnega. Lahno skripljejo držaji v rokah vojakov. Ministrski predsednik je bil močan, velik mož. Vojaka sta morala nosilnico vendar za trenutek postaviti na tla v veži, ravno pred mojimi nogami. Mrtveca so pokrili z veliko sivo odejo. Roke so mrliču najbrž sklenili na prsni. Bel prt mu zakriva glavo. Pet let je ta mrtvec vladal Avstriji.

Pred vrati čakajo voj. Vojaka sta zopet vzdignila nosilnico. Zunaj v vlažni večerni megli se gnete množica radovednežev okoli odhajajočega voza. Skozi odprta vrata se lesketa mokri ulični tlak v deževnoredni luči električnih svetilk. Jasno in krepko je zavzvel zvonec v veži.

— Dober večer, — je dejal hotelski vratar, — dober večer, gospod baron. Ivan, prtljago gospoda barona v sobo št. 5.

Domače vesti.

Zalna služba božja po pokojnem ministrskem predsedniku. Včeraj ob 10 dopoldne se je vršila v stolni cerkvi pri Sv. Justu slovenska žalna služba božja po pokojnem ministrskem predsedniku grofu Stürgkhu, ki jo je celebriral škof dr. Karlin. V sredi popolnoma črno zaodete stolnice se je dvigal žalni katafalk, pri katerem so mestni ognjegasci in mestni slugi tvorili špalir. Žalu službi božji so prisostvovali namestnik baron Fries-Skene z dvornim svetnikom baronom Glanzom in uradniki namestniškega predsedništva, poveljnik pomorskega okraja, kontraadmiral baron Koudelka s službe konstitucijski častniki posadke, zastopniki konzularnega zbora, cesarski komisar za mesto Trst, dvorni svetnik pl. Krekich-Strassoldo, predstojniki mestnih in avtonomnih oblasti, uradov in zavodov, zastopniki šol, trgovske zbornice ter drugih trgovskih in prometnih zavodov, zastopniki patriotičnih društev in veliko število pobožnega občinstva. — Predvčerajšnjim in včeraj so bile na vseh javnih in na mnogih privatnih poslopih izobešene žalne zastave.

Ulica nadvojvode Josipa in Borojevičeva ulica. Ustrezajoč želji meščanstva, da se tudi na zunanji pokaže neomajna hvaležnost Trsta do slavne soške armade, je gospod cesarski komisar po tozadevni privolitvi generala konjice, nadvojvode Josipa, in generalnega polkovnika ekscelence pl. Borojeviča odredil, da se v trajni spomin junških braniteljev Krasa od sedaj naprej za vse bodoče čase ulica Belvedere, ki vodi na kraško planoto, imenuje Borojevičeva ulica, ulica Caserma pa ulica nadvojvode Josipa.

Božični sirot. Vzpričo blizajočega se božiča je ravno za prebivalce Trsta, ki ima junški vztrajnosti naše zveste straže na suhem in na vodi zahvaliti svojo varno zaščito v težkem času, častna dolžnost in obnem srčna potreba, da se spominjajo onih revnih otrok, kojih očete so padli v boju za domovino in ki bodo na najlepši praznik slehrc družine morali pogrešati ljubečo skrb svojega očeta. Organizacija oskrbnic vojniških sirot je zato sklenila, da priredi božičnico za vojniške sirote, ter je v to svrhu od raznih strani že došlo mnogo darov. Toda tudi vseh drugih v tržaških sirotišnicah se nahajajočih sirot je treba da se spominjamo. To nadaljno akcijo je prevzela soproga cesarskega komisarja, ga. pl. Krekich-Strassoldo in je tudi v to svrhu došlo že mnogo darov. — Podpirana od strani državnih in mestnih šol in po večjem številu mladih deklet, je prevzela ga. Krekich nalogo, da za božična obdarovanja vojniških in drugih sirot poskrbi primerne igrače, ki naj olepšajo božični praznik ubogih malčkov. Vsak nadaljen dar velikodušnih dobrotnikov bo prispeval k temu, da se izkaže ubogim otrokom nekoliko veselja in radosti. Zato naj pač nihče, ki mu je sreča mila, da bo najlepši praznik v letu lahko obhajal v vselem družinskem krogu, ne pozabi, da po svoji moči prispeva za to dobro in občekoristno akcijo. — V naslednjem objavljamo izkaz dosedaj došlih darov:

a) Božična akcija za vojniške sirote. (Nabiralnica: Organizacija sirotinskih oskrbnic, ul. S. Lazzaro: baronica Fries-Skene). Baron in baronica Fries-Skene K 200; vojaški vdovski in sirotinski sklad K 3000; tvrdka Skene & C. v Aleksovicah K 1000; uvozna družba »Agrumaria« K 1000; konceptni uradniki c. kr. redarstvenega ravnateljstva v Trstu K 100; Karolina Rabl K 200; baronica Nina Morpurgo K 200; baronica Aleksandra Morpurgo K 200; Demetrija P. Carciotti K 200; Emma Marno pl. Eichenhorst K 20; Aglaja pl. Manussi K 100; Marijana Grandi K 100; baron Kimon Ralli K 100; Ernestina Buchreiner Allodi K 100; uspeh partije bridgeta K 540. — Skupaj K 652540.

b) Božična akcija za ostale sirote in posebna akcija za igrače. (Nabiralnica: ga. pl. Krekich-Strassoldo, Piazza delle Poste št. 4.) Baron in baronica Fries-Skene K 200; Emma pl. Krekich-Strassoldo K 200; Ernestina Buchreiner Allodi K 100; konzul Friderik Meissner K 100; baronica Ema Vivante pl. Villabella K 200; eksc. Klottida Berghofer K 10; baronica Mary Parisi K 100; grofica Ottilija Attems K 30; Marija pl. Hütterott K 100; Frida Engelmann K 300; Ada Escher K 100. Skupaj K 1440. — Igrače, šolske potrebščine in drugo so darovali: gce. pl. Fabiani, Notarangelo, Buchreiner, Gialussi, Rovinska in Burkaštofer, baronica Aleksandra Morpurgo, ga. dr. Schellander, ga. Valerio, ga. Poljak, tržaške tvrdke: Weiss, Karolina Flegel, Cavalcante & Bisiak, Stockel & Debarba, Edvard Velicogna, Compare, Adolf Schlesinger, F. Zanetti, Eibenschütz & C., Haas, Fratelli Davanzo, Ebner, D. Arnstein.

Oskrbnice vojniških sirot so vabljeni, da se udeležijo sestanka, ki bo v soboto, 28. t. m., ob 3 pop. v dvorani borzne palače (vhod via della Borsa). Ker bo dotični stanek v svrhu božične akcije za vojniške

sirote, so oskrbnice naprošene, da se udeležijo kolikor mogoče polnoštevilno.

Zdi se! Straža je posnela članek, ki so ga prinesli praški »Narodni Listy« o vprašanju koncentracije slovenskih strank. Na zaključku pripominja: »Zdi se, da gotovi krogovi ne marajo koncentracije, o kateri govorijo in pišejo«. Tudi mi smo med tistimi, ki govorje in pišejo — menda več in že dlje nego kdorkoli drug. Smo-li tudi mi med tistimi, ki ne marajo koncentracije? Ali je morda »Straža« mislila pri tem posebno na nas? Bodi! Pušča nas hladne. — Zavarovani smo kakor v železnem oklopu po vseh antecedencijah proti takemu podtikanju! Če pa »Straža« ni mislila na nas, prosimo že v naprej lojalno oproščanja.

Redna odborova seja ženske podružnice CMD bo danes, 26. t. m., ob 4 1/2 pop. v navadnih prostorih.

Slovenska obrtna in trgovska nadaljevalna šola v Trstu. Vpisovanje se vrši 26., 27., 28., 30. in 31. t. m. od 6—8 ure pop. in pozneje ob času pouka v ulici Stadion 21. I. v prostorih Slovenske trgovske šole. Vpisnina znaša 2 K. Učenci oziroma učenke morajo prinesiti s seboj šolsko izpustnico, oziroma zadnji »Izkaz obrtne nadaljevalne šole«. Za sprejem v obrtno nadaljevalno šolo je potreba: a) dokaza, da je prosilec zadostil postavnim dolžnostim, hoditi v ljudsko šolo; b) dokaza zadostnega znanja v branju, pisanju in računanju, ki se ga mora, ako treba, podati s sprejemno preskušnjo. Redni pouk se prične 5. novembra.

Kdo ve kaj. Jostp Zucchiatti, črnovojniški polk št. 27, 3. stotinja, vojna pošta 33, je pisal dne 10. septembra zadnjic:

Od tedaj ni pisal ničesar več. Za vsako sporočilo bi bil hvaležen njegov svak Teodor Smičič, Pendice di Scorcola 605.

Mestna zastavljavnica. Jutri, 27. t. m. od 9 in pol pop. do 1 pop. se bodo prodajali na dražbi dragoceni predmeti serije 136., zastavljeni meseca oktobra 1916. (2) na bele listke, in sicer od št. 224.301. do št. 225.800, od 3 in pol pop. do 7 zvečer pa nedragoceni predmeti serije 138., zastavljeni meseca oktobra 1916. (2) na rdeče listke, in sicer od št. 325.001 do št. 35.000. — (Op. uredništva: Pripominjamo, da nam dopuštila te dražbene objave urad mestne zastavljavnice sam, ki mu tudi prepustimo odgovornost za eventualne nečnosti.)

Na fronti na Krašu je padel italijanski poročnik Amadeo Bacch. Pokojnik je rodom Rečan, brat bivšega podžupana, in se je na vsaki demonstraciji izkazoval kot fanatičen irendentist. Študiral je v Italiji. Tudi pokojnikov, gori omenjeni brat dr. Icilio Bacic - Girardelli je bil fanatičen irendentist, a se je preselil v Italijo, kjer je tiral veliko agitacijo za pripojenje Reke k Italiji. Zadobilvi italijansko državljanstvo, se je naselil v Jakinu kot odvetnik. Pisal je članke v italijanske liste, kjer je živo polemiziral proti stališču južnoslovenskega odbora. Sedaj služi tudi on v italijanski vojski.

Starka 90 let. V Dolnji Lashvi (v Dalmaciji) je umrla te dni Jana Marković v 90. letu svoje dobe. Dva dni pred smrtjo je še delala na vrtu. Starica je imela 23 otrok, od katerih živi še 5 snov in 4 hčere. Razum tega je zapustila 55 vnukov.

ČESKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte, Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

so računajo po 4 stot. besedo. Masno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Opeka, pesek, živo ali mrtvo apno, oglje in drva za kurjavo se dobi pri STEYER, ulica Acquedotto 94. 701

Išče se gospodična, vajena gospodinjstva itd. iz dobre kmetске hiše k boljši osebi na deželo (Kr.). Ponudbe pod »šifro 709« na Ina. odd. Edinosti. 709

Odda se v najem stanovanje prazno ali opremljeno, pripravno za begunce. Ulica 12. Moreri št. 77. 70

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste št. 10. 2469

vsake vrste kupnje prva slovenska trgovina, Jakob Margon, Trst, ulica Solitari 21 (pri mestni bolnišnici). 691

Na debelo samo za preprodajalce. Kogavice, sukane, pipe, milo, gambrinevo podpetniko, razni gumbi, denarice, mazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisarniški papir, spirali svitlički, zaponke, prstani rdečega krizla, kroma za brado, šlice, razna ružila, robar, mrežica za brko, pletenica, erajco, spodnje blaše, ogledala, ustnike, razne glavnike, zaponke »Patent Knopie« in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicolò št. 19. 98

Proda se bik najbolje pasme, star 13 mesecev. Ivan Žerjav, Boršt št. 1. 705

Usakovrstne žaklje kupnje G. Stebel, ul. Torregate 39. Zaloga žakljev. 695

Milo, kondensirano mleko Vollmilch in Mager, sardine, lokarde na olju, kakao in vsakovrstne druge jestvine dobavljajo na debelo in drobno po zmerni ceni KARL REXINGER, posredovalec, ulica Kandler 7, II. n. od 9—10 predp. in od 2—4 pop. 1006

Priporočljiva trvdka.

Manufakturne trgovine. SUCCESSORI (Nasledniki) PIETRO TAVOLATO Trst, Lesoni trg (Piazza della Lega) št. 1. — Bogata izbora manufakturnega blaga. — Cene zmerno. 194

GAMBRINUS Kabaret
vsaki večer ob 9 1/2
velika varietetna predstava.
Vstopnina K 1.—

ZDRAVNIK
Med. Dr. Karol Perničič
stanuje v Trstu, ul. Giulia 76 III. p. (zraven Dreberjeve pivovarne) in ordinira v ulici Carintia 39, I. od 3 do 4 pop. za notranje, nerodne in otroške bolezni (blizu cerkve sv. Antona novoga.)

Zlatarnica **G. Pino**
Trst, ulica Canale št. 13
Velika izbora srebrnih in zlatih ur, uhanov, prstanov, verižic itd.
Cene zmerno. Cene zmerno.

Kabaret-Varietè MAXIM
Trst - Via Stadion 10 - Trst
Odprt od 8 1/2 zvečer naprej
Cena: I. vrste K 2. II. vrste K 1.

ZOBOZDRAVNIK
Dr. J. Čermák
v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.
Izdiranje zobov braz
::: bolečine. :::
::: Plombiranje. :::
UMETNI ZOBJE.

NA PRODAJ
sta pod ugednimi pogoji
v sredini mesta v Krškem
dve hiši z gospod. poslopijem.

V hišah se nahajajo gostilna, kavarna in zaloga piva ter zasebna stanovanja. — Gostilniški prostori so zelo pripravno razdeljeni; poleg hiše se nahaja velik zaraščen senčnat vrt, zidano kegljišče. V gospodarskem poslopiju se nahajajo hlevi za domačo in tujo živino, velika ledenica, skladišče in tri sobe za posle. — Radi njih razsežnosti in po legi pa sta hiši tudi pripravni za izvrševanje mesarije, pekarije ali katerikoli trgovine.

Ker lastnik radi boleznih posestva ne more nadzorovati, prodaja isto po zmerni ceni!

Kupcem daje pojasnila lastnik **Valentin Scagnetti, Ljubljana, Zelenburgova ulica št. 6.**